

תת"ע (תל אביב) 9544-11-17 - מדינת ישראל נ' ורסנו עובדיה

תת"ע (תל-אביב-יפו) 9544-11-17 - מדינת ישראל נ' ורסנו עובדיהשלום תל-אביב-יפו

תת"ע (תל-אביב-יפו) 9544-11-17

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד גוחשטיין

נגד

ורסנו עובדיה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בתל-אביב-יפו

[05.03.2018]

לפני כבוד השופטת שרית קריספין

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום, הודעת תשלום קנס בגין אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חציה בבטחה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 67(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 5.2.18, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"מ יוסי טורק, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 21.3.17, בסמוך לשעה 17:25, נהג הנאשם במונית בבת ים, ברחוב בלפור, מכיוון דרום

לכיוון צפון ובהגיעו למעבר חצייה המסומן בסמוך לבנין מספר 67, נצפה על ידי עד התביעה, כאשר הוא עוצר,

במקביל לרכב נוסף שנסע משמאלו, על מנת לאפשר להולכת רגל שחצתה את מעבר החצייה, מכיוון מזרח לכיוון

מערב להשלים חצייתה, אך לאחר מכן, מתחיל בנסיעה רצופה, מבלי לאפשר להולכת רגל נוספת, שחצתה אותה עת

את מעבר החצייה מהצד השני, דהיינו, ממערב למזרח ומשמאל לימין כיוון נסיעת הנאשם והגיעה פס השלישי בכיוון

חצייתה, להשלים את החצייה בבטחה ועל אף העובדה כי הרכב הנוסף, נשאר לעמוד.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "המכונית שלידי הסתירה לי. אתה בן אדם רע,

רשע ושאלוקים ישלם לך".

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, הגיע למעבר החצייה ועצר את הרכב וכן, סימן לרכב שנסע לשמאלו,

במהירות, לעצור את הרכב והרכב עצר עצירת חירום, שגרמה לכך, שהמנוע שלו נכבה. בשלב זה, חיכה הנאשם כי

הולכת הרגל תסיים לחצות, במהלך חצייתה הגיע אוטובוס ולאחר שהולכת הרגל סיימה לחצות והאוטובוס החל

בנסיעה, הוא החל לנסוע ואז, יצאה הולכת רגל נוספת, מאחורי האוטובוס, אותה לא יכול היה לראות. הנאשם מסר,

כי עמד על כך שקצין משטרה יוזמן למקום.

דין והכרעה

- לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:
1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין מקום עמידתו, כיוון נסיעת רכב הנאשם, תמרוך 306 במקום, העובדה כי הנאשם עצר להולכת רגל אחת ותיאור הרכב שעצר לצדו. העד תיעד שמירה על קשר עין רצוף עם הרכב עד לעצירתו.
 2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה נגדית.
 3. באשר לגרסת הנאשם, הרי שלא הובאה בפני גרסה אחידה ועקבית. בעוד שמועד ההקראה, טען הנאשם: "אני לא מודה. נהגתי במקום. הגעתי למעבר חצייה ועצרתי, היה הולכת רגל מימין, עצרתי ונתתי לה לעבור ולא היו הולכי רגל נוספים. רכב שהגיע משמאלי, אני סימנתי לו ביד לעצור, אחרי שהיא עברה, ישנו נת"צ, עצר לה האוטובוס ונתן לה לעבור, בשלב הזה התחלתי לנסוע. השוטר שהיה 12 מטר ממני, פתאום עצר אותי. שאלתי מה קרה, אמר לי שעשיתי חצי עבירה. זאת אחרי האוטובוס ירדה", הרי שבעדותו בבית המשפט, טען כי הרכב הנוסף הגיע במהירות בלתי סבירה, עצר עצירת חירום, המנוע נכבה - פרטים שלא נזכרו כלל בכפירתו.
 4. גרסת העד, אשר לא נסתרה על ידי הנאשם, לפיה, הרכב הנוסף נשאר בעצירה, על מנת לאפשר להולכת הרגל השנייה לחצות בבטחה, יש בה כדי לסתור טענת הנאשם, לפיה, לא יכול היה להבחין בהולכת הרגל השנייה.
 5. במועד רישום הדו"ח עצמו, הציג הנאשם גרסה אחרת לגמרי, לפיה, הולכת הרגל הוסתרה על ידי הרכב שנסע לצדו ולא על ידי האוטובוס.
 6. מכל האמור לעיל, לא אוכל ליתן אמון בגרסת הנאשם.
- לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.
- ניתנה היום, י"ח אדר תשע"ח, 05 מרץ 2018, במעמד הצדדים